

Sygn. akt VII U 187/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2018 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 listopada 2018 r. w Warszawie

sprawy Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wysokość emerytury i kapitału początkowego

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 17 listopada 2017 r. oraz 13 grudnia 2017 r. znak: (...) -2012 i (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 17 listopada 2017 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. znak (...) -2012 w ten sposób, że ustala wartość kapitału początkowego odwołującego Z. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 123 876,39 zł (sto dwadzieścia trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt sześć złotych 39/100) przyjmując, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 1 489,97 zł (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 97/100), a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 70,89%,
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 13 grudnia 2017 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. S. emeryturę w wysokości 3 251,23 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt jeden złotych 23/100), po waloryzacji od 1 marca 2018 roku w wysokości 3 348,12 zł (trzy tysiące trzysta czterdzieści osiem złotych 12/100,
3. w pozostałym zakresie oddala odwołania.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony Z. S. w dniu 8 stycznia 2018 roku wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...) przyznającej prawo do emerytury oraz od decyzji z 17 listopada 2017 roku, znak: (...) -2012, ponownie ustalającej kapitał początkowy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że od 2009 roku pracuje w Zakładzie (...) w W.. W związku z powyższym od 2013 roku jego okresy składkowe powinny ulec odpowiednio zwiększeniu, a nie jak to miało miejsce w decyzji z 17 listopada 2017 roku zmniejszeniu. Jednocześnie ubezpieczony podniósł, że nawet z matematycznego punktu widzenia korzystanie z urlopu bezpłatnego (co odwołujący kwestionuje w przyjętym w decyzji okresie),

wskazanego przez ZUS w latach 87-88 nie daje podstawy do zmniejszenia okresu składkowego o 7 lat. Ponadto ubezpieczony wskazał, że organ rentowy z niezrozumiałych przyczyn do obliczania wymiaru kapitału początkowego oraz do obliczenia wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął okres od 1 stycznia 1975 roku do 31 grudnia 1984 roku podczas gdy w decyzji z 10 lipca 2013 roku ten okres nie mógł być podstawą ustalenia wartości kapitału początkowego ze względu, że okres od momentu zwolnienia ze służby wojskowej do dnia podjęcia pracy nie był wymieniony jako okres składkowy lub nieskładkowy. Zdaniem odwołującego nieuzasadnione jest przyjęcie okresu składkowego: 19 lat, 9 miesięcy, 9 dni tj. 237 miesięcy w decyzji z 17 listopada 2017 roku, w sytuacji gdy decyzji z 10 lipca 2013 roku okres składkowy wynosił 26 lat, 5 miesięcy, 16 dni, tj. 317 miesięcy. Zatem już w 2017 roku wobec dalszego świadczenia przez odwołującego pracy nieprzerwanie w okresie 2013 - 2017 roku - okres składkowy powinien się znacznie zwiększyć o przepracowany okres, a nie zmniejszyć. W ocenie odwołującego zwiększeniu powinien ulec również wskaźnik postawy wymiaru kapitału początkowego. Odwołujący zakwestionował nieprzyjęcie przez ZUS do ustalania wartości kapitału początkowego okresów: 4 maja 1987 roku do 10 maja 1987 roku, od 6 lipca 1987 roku do 15 lipca 1987 roku, od 14 października 1987 roku do 20 października 1987 roku, od 16 listopada 1987 roku do 20 listopada 1987 roku, od 9 grudnia 1987 roku do 16 grudnia 1987 roku, od 1 lutego 1988 roku do 5 lutego 1988 roku, od 1 sierpnia 1988 roku do 10 sierpnia 1988 roku. Ubezpieczony podkreślił, że nie korzystał z urlopów bezpłatnych w ww. okresach. (odwołanie z 8 stycznia 2018 roku, k. 3 – 5 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z 7 lutego 2018 roku wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...) przyznającej prawo do emerytury oraz od decyzji z 17 listopada 2017 roku, znak: (...) -2012, ponownie ustalającej kapitał początkowy. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że pismem z 20 października 2017 roku Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji poinformował Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., że do ustalenia uprawnień do emerytury policyjnej uwzględniono okresy służby i okresy równorzędne ze służbą od 24 października 1973 roku do 15 sierpnia 1975 roku oraz od 15 kwietnia 1983 roku do 30 czerwca 1999 roku. Z uwagi na powyższe decyzją z 17 listopada 2017 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego organ rentowy dokonał wyłączenia wskazanych okresów. Organ rentowy podkreślił jednocześnie, że kapitał początkowy ustala się na dzień 1 stycznia 1999 roku. W miejsce wyłączonego okresu zaliczeniu do stażu podlegają okresy z tytułu dodatkowego zatrudnienia w tym w (...) Spółdzielni (...) od 15 czerwca 1984 roku do 31 grudnia 1985 roku, w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 7 kwietnia 1987 roku do 14 lipca 1989 roku, w Zespole (...) i Przedszkoli P. od 1 października 1992 roku do 31 stycznia 1995, w Miejskich Zakładach (...) od 27 września 1991 roku do 31 grudnia 1998 roku i Urzędzie D. P. Gminy W. - Centrum od 1 lutego 1995 roku do 31 grudnia 1998 roku z uwzględnieniem przypadających w tym czasie okresów urlopów bezpłatnych i okresów nieskładkowych. (odpowiedź na odwołanie z 7 lutego 2018 roku, k. 10 – 10v a.s.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony w dniu 18 września 2017 roku złożył wniosek o emeryturę (wniosek z 18 września 2017 roku, k. tom IV a.e.).

Decyzją z 17 listopada 2017 roku, znak: (...) -2012, organ rentowy ustalił kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 123.541,99 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1975 roku do 31 grudnia 1984 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 122,04%. Za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku organ rentowy uznał okresy składkowe w wymiarze 19 lat, 9 miesięcy i 9 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 miesiąca i 11 dni. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów od 4 maja 1987 roku do 10 maja 1987 roku, od 6 lipca 1987 roku do 15 lipca 1987 roku, od 14 października 1987 roku do 20 października 1987 roku, od 16 listopada 1987 roku do 20 listopada 1987 roku, od 9 grudnia 1987 roku do 16 grudnia 1987 roku, od 1 lutego 1988 roku do 5 lutego 1988 roku, od 1 sierpnia 1988 roku do 10 sierpnia 1988 roku, ponieważ ubezpieczony w tym okresie korzystał z urlopów bezpłatnych. (decyzja z 17 listopada 2017 roku, znak: (...) -2012, k. 34 tom II a.e.).

Następnie decyzją z 20 listopada 2017 roku, znak: (...) organ rentowy przyznał Z. S. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 października 2017 roku, tj. od wejścia w życie ustawy z 16 listopada 2016 roku (decyzja z 20 listopada 2017 roku, znak: (...), k. 31 tom IV a.e.).

Decyzją z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...), organ rentowy przyznał Z. S. emeryturę od 1 października 2017 roku, tj. od wejścia w życie ustawy z 16 listopada 2016 roku. Do obliczenia emerytury organ rentowy przyjął kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Organ rentowy przyjął, że kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 251.296,69 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 461.425,46 zł, średnie dalsze trwanie życia 219,60 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 3.245,55 zł. (decyzja z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...))k. 35 tom IV a.e.)

Z. S. odwołał się od decyzji z 17 listopada 2017 roku, znak: (...) -2012, ustalającej ponownie kapitał początkowy oraz od decyzji z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...)przynajmniej mu prawo do emerytury, inicjując niniejsze postępowanie w toku którego Sąd ustalił, że ubezpieczony w okresie od 15 kwietnia 1983 roku do 30 września 2009 roku był zatrudniony w Centrum (...) S.A. – (...) Zakładach Radiowych (...) w W. (dalej: (...)). Ubezpieczony był wówczas zatrudniony na stanowisku mechanika-kierowcy oraz samodzielnego pracownika pożarnictwa. W okresie zatrudnienia w (...) korzystał z urlopu bezpłatnego wyłącznie w okresie od 1 października 1989 roku do 31 listopada 1989 roku. Od 1 października 2009 roku do 31 grudnia 2014 roku był zatrudniony w (...) Zespole Publicznych Zakładów (...) na stanowisku robotnika gospodarczego. W dniu 31 grudnia 2014 roku ubezpieczony został zatrudniony przez tego samego pracodawcę na czas nieokreślony ponownie na stanowisku robotnika gospodarczego w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy, k. 11 część C akt osobowych, wniosek o udzielenie urlopu bezpłatnego, k. 27 część B akt osobowych, świadectwo pracy z Zakładów (...), k. 1 część C akt osobowych, umowa o pracę z 31 grudnia 2014 roku, k. 23 część B akt osobowych).

W toku postępowania Sąd Okręgowy zobowiązał organ rentowy do wyliczenia w hipotetycznej wysokości wartości kapitału początkowego i emerytury przy założeniu, że odwołujący w okresie od 4 maja 1987 roku do 10 sierpnia 1988 roku nie korzystał z urlopu bezpłatnego (zarządzenie z 27 czerwca 2018 roku, k. 32 a.s.).

Na podstawie złożonego przez organ rentowy pisma procesowego Sąd ustalił, że hipotetyczna wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 123.876,39 zł. Związku z powyższym do wyliczenia nowej hipotetycznej kwoty emerytury przyjmując następujące wartości:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi- 251.296,69 zł;
- kwota hipotetyczna zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi – 462.674,42 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi - 219,60 miesięcy.

Wyliczona hipotetycznie kwota emerytury wyniosła – 3.251,23 zł, a po waloryzacji od 1 marca 2018 roku – 3.348,12 zł (pismo procesowe organu rentowego, k. 39 - 44 a.s.).

Powyzszy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie: dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, dokumentów znajdujących się w aktach rentowych oraz w dołączonych aktach osobowych.

Sąd Okręgowy, co do zasady dał wiarę dowodom z dokumentów, gdyż były one jasne, pełne i rzetelne, a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i mocy dowodowej, co nie budziło również wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. S. od decyzji z 17 listopada 2017 roku, znak: (...) -2012, ustalającej ponownie kapitał początkowy oraz od decyzji z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...) przynajmniej mu prawo do emerytury, zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Sąd zważył, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887, dalej: ustawa emerytalna) – kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy emerytalnej, a wysokość kapitału początkowego, zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określonego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Natomiast do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku. W przypadku nieudowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS Rp-7, ale również legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego. Ustalenie kapitału początkowego następuje poprzez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby w dniu 1 stycznia 1999 roku, tj. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a następnie pomnożenie tej kwoty przez średnie dalsze trwanie życia osób ustalone na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z art. 175 ust. 1 ustawy emerytalnej, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w tej ustawie, co w szczególności dotyczy katalogu środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jak i wysokości przychodów. Sąd zważył, że niektórzy ubezpieczeni mają problemy z dostarczeniem dokumentacji spełniającej rygorystyczne wymogi formalne i w konsekwencji nie są w stanie udowodnić okoliczności faktycznego polegania ubezpieczeniu, czy też wysokości przychodów. W dacie wydania przez organ rentowy spornej decyzji możliwość dowodzenia była ograniczona rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) – które zmieniło rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49 ze zm.). Zgodnie z obowiązującym § 22 ust 1 i ust.2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa; legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Rzeczą Sądu w sprawach o wysokość emerytury jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób nie budzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i co do odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne. Nie można natomiast przyjmować wysokości wynagrodzenia opartego wyłącznie na przypuszczeniach, czy też twierdzeniach ubezpieczonego, jak też dowodach niejasnych. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony lub prawdopodobny. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 października 2016 roku, sygn. akt III AUa 2185/15, LEX nr 2152862)

Wyjątek od tej powyższej zasady przewidziany został w § 28 ust. 1 rozporządzenia, w myśl którego środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczony za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy niesłusznie uwzględnił przy ustalaniu kapitału początkowego, że ubezpieczony w okresach od 4 maja 1987 roku do 10 maja 1987 roku, od 6 lipca 1987 roku do 15 lipca 1987 roku, od 14 października 1987 roku do 20 października 1987 roku, od 16 listopada 1987 roku do 20 listopada 1987 roku, od 9 grudnia 1987 roku do 16 grudnia 1987 roku, od 1 lutego 1988 roku do 5 lutego 1988 roku, od 1 sierpnia 1988 roku do 10 sierpnia 1988 roku przebywała na urloпах bezpłatnych. Okoliczności tej nie potwierdza dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych ubezpieczonego przesłanych do Sądu przez byłego pracodawcę Z. S. – (...). Ustalenia organu rentowego odnośnie przebywania przez ubezpieczonego na urloпах bezpłatnych w ww. okresach podważa przede wszystkim samo świadectwo pracy z 27 września 2013 roku, zgodnie z którym ubezpieczony na urlopie bezpłatnym przebywał wyłącznie w okresie od 1 października 1989 roku do 31 listopada 1989 roku. Okoliczność tą potwierdza również fakt, że w aktach osobowych ubezpieczonego znajduje się wniosek o udzielenie urlopu bezpłatnego tylko na ten okres, który opatrzony jest zgodą przełożonego. Jeżeli ubezpieczony przebywałby na urlopie bezpłatnym w okresach wskazanych przez organ rentowy z pewnością w dokumentacji osobowej znajdowałby się dokumenty na taką okoliczność. Akta osobowe nie zawierają natomiast ani wniosków o udzielenie zgody na urlopy bezpłatne na okresy od 4 maja 1987 roku do 10 maja 1987 roku, od 6 lipca 1987 roku do 15 lipca 1987 roku, od 14 października 1987 roku do 20 października 1987 roku, od 16 listopada 1987 roku do 20 listopada 1987 roku, od 9 grudnia 1987 roku do 16 grudnia 1987 roku, od 1 lutego 1988 roku do 5 lutego 1988 roku, od 1 sierpnia 1988 roku do 10 sierpnia 1988 roku, ani jakiegokolwiek innych dokumentów, które mogłyby sugerować korzystanie przez ubezpieczonego z urlopow bezpłatnych w tym okresie. Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy nieprawidłowo nie uwzględnił przy wyliczaniu kapitału początkowego okresów od 4 maja 1987 roku do 10 maja 1987 roku, od 6 lipca 1987 roku do 15 lipca 1987 roku, od 14 października 1987 roku do 20 października 1987 roku, od 16 listopada 1987 roku do 20 listopada 1987 roku, od 9 grudnia 1987 roku do 16 grudnia 1987 roku, od 1 lutego 1988 roku do 5 lutego 1988 roku, od 1 sierpnia 1988 roku do 10 sierpnia 1988 roku.

W związku z powyższym przeprowadzone postępowania dowodowe pozwoliło na ustalenie wysokości kapitału początkowego Z. S. z uwzględnieniem ww. okresów składkowych. Powyższe wpłynęło na wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, który wyniósł 70,89%. Kapitał początkowy wyliczony z uwzględnieniem ww. wskaźnika wynosi na dzień 1 stycznia 1999 roku – 123.876,39 zł, a po waloryzacji na dzień 1 października 2017 roku – 426.674,42 zł. Natomiast wyliczona wysokość emerytury ubezpieczonego wynosi na dzień 1 października 2017 roku – 3.251,23 brutto, a po waloryzacji od 1 marca 2018 roku wynosi 3.348,12 zł brutto. Powyższych szczegółowych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o wyliczenia organu rentowego poczynione w piśmie procesowym z 20 lipca 2018 roku.

Wobec powyższego, w pkt 1 wyroku, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. 17 listopada 2017 roku, znak: (...)–2012, w ten sposób, że ustalił wysokość kapitału początkowego dla odwołującego Z. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 123.876,39 zł przyjmując, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 1.489,97 zł, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 70,89%. Natomiast decyzję z 13 grudnia 2017 roku, znak: (...)Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił w ten sposób, że przyznał odwołującemu Z. S. emeryturę w wysokości 3.251,23 zł, po waloryzacji od 1 marca 2018 roku w wysokości 3.348,12 zł.

Jednocześnie w pkt 3 wyroku Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego w pozostałym zakresie. Jako niezasadne należało uznać roszczenie ubezpieczonego o zaliczenie do kapitału początkowego całego okresu zatrudnienia w (...) Zespole Publicznych Zakładów (...), bowiem przy ustalaniu jego wysokości bierze się pod uwagę jedynie okresy zatrudnienia przypadające do dnia 1 stycznia 1999 roku. Jak wynika z dokumentacji znajdującej się w

dołączonych aktach osobowych ubezpieczony był zatrudniony u ww. pracodawcy od października 2009 roku do 2017 roku. Nie ma tym samym możliwości uwzględnienia przy ustalaniu kapitału początkowego okresów zatrudnienia w (...) Zespole Publicznych Zakładów (...) przypadających po 1 stycznia 1999 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekła jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

MG